

RESOLUCIÓ

Esports

DRET A L'ESPORT
CIUTAT EQUITATIVA

ANTECEDENTS

Objecte de la queixa

En data 2 de setembre de 2025 les persones interessades van presentar una queixa davant aquesta Sindicatura en què exposaven el següent:

- Des de feia anys, les persones interessades eren usuàries del Centre Esportiu Municipal (CEM) Can Felipa i gaudien d'una quota bonificada perquè estaven en situació d'atur.
- El dia 17 de juliol de 2025 l'interessat va mantenir un conflicte amb una monitora del CEM. Com a conseqüència d'aquests fets, aquell mateix dia va presentar una queixa davant el centre, en la qual exposava el que havia passat.
- L'endemà, 18 de juliol, l'interessat també va tenir un conflicte amb un altre usuari del CEM, derivat dels fets del dia anterior. Arran d'aquest incident, el 21 de juliol va presentar una segona queixa en què relatava els fets ocorreguts.
- Com a conseqüència d'aquests esdeveniments, el director de la instal·lació li va notificar un acord de mesures cautelars consistent en la suspensió del dret d'accés al CEM, així com l'acord d'inici d'un procediment sancionador.
- Posteriorment, el 21 d'agost, el director del centre li va notificar la confirmació de la mesura cautelar i l'inici formal d'un expedient sancionador, instruït per la Comissió de Gestió de l'equipament, per la presumpta comissió d'un delicte d'insults, amenaces i agressions verbals dirigits a una treballadora de la instal·lació i a un altre usuari de l'equipament esportiu.

- En el marc de la tramitació de l'expedient, l'interessat va presentar unes al·legacions en què negava els fets que se li imputaven i es considerava a si mateix la persona agreujada tant per la monitora del centre com per l'altre usuari. Així mateix, va proposar com a mitjà de prova la revisió de les imatges enregistrades per la càmera de videovigilància situada a l'espai on s'haurien produït els fets.
- L'interessat considera que el tracte rebut és injust, ja que, segons la seva versió, va ser ell qui va patir insults i amenaces per part de l'usuari i de la monitora i entén que el CEM no va adoptar mesures proporcionades, atès que únicament ell va ser apartat del centre.
- En el moment de dirigir-se a aquesta institució, l'interessat no havia rebut notificació de la resolució de l'expedient sancionador.
- Pel que fa a l'altra interessada, aquesta havia publicat ressenyes negatives del CEM a les xarxes socials. Posteriorment, va rebre un correu electrònic d'un presumpte representant legal del centre en què se li requeria el cessament immediat de la difusió de comentaris i manifestacions, així com l'eliminació de totes les publicacions en plataformes digitals i xarxes socials que continguessin afirmacions presumptament falses, inexactes o que poguessin perjudicar la imatge i la reputació del CEM. Igualment, se li exigia la publicació d'una rectificació en els mateixos mitjans en què reconegués la falsedat o inexactitud de les afirmacions, i se la instava a abstenir-se de fer manifestacions similars en el futur.

Actuacions fetes

La Sindicatura va admetre la queixa a tràmit i en va iniciar l'anàlisi per determinar si s'havien respectat els [drets de la ciutadania](#) i els [principis de bona administració](#).

El dia 14 de novembre de 2025 la Sindicatura es va adreçar a l'[Institut Barcelona Esports](#) per tal de conèixer les intervencions fetes en relació amb la queixa presentada.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 3 de desembre de 2025 aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada, acompanyada de les imatges captades per les càmeres de videovigilància i d'una còpia íntegra de l'expedient sancionador.

CONSIDERACIONS

1. El manteniment de la convivència i l'ús responsable dels CEM

Cal subratllar que els centres esportius municipals són **espais d'ús públic en què la convivència, el respecte mutu i el compliment de les normes establertes són imprescindibles** per garantir que totes les persones usuàries puguin fer ús dels serveis amb seguretat i tranquil·litat. En aquest cas, la conducta imputada a la persona interessada s'emmarca dins de la infracció de l'apartat 12.3.A de la normativa d'ús del centre, que preveu sanció per "proferir insults, amenaces i/o agressions a la resta d'usuaris/àries i/o al personal que presta servei a les instal·lacions". L'adopció de mesures sancionadores i cautelars en casos d'aquest tipus es recull en l'apartat 6.4 de la normativa d'ús i respon, precisament, a la necessitat de preservar el bon funcionament del servei i la seguretat de les persones usuàries i del personal.

Pel que fa a les **proves disponibles**, els vídeos facilitats pel centre no permeten obtenir informació concloent sobre les conductes verbalment agressives imputades, atès que no es poden sentir les converses. No obstant això, l'expedient incorpora altres mitjans de prova rellevants, com ara les declaracions testimonials de diversos usuaris i membres del personal, que han estat interpretades tenint en compte el visionat de les gravacions, tot i la impossibilitat de sentir les converses. Aquestes proves, incorporades a l'expedient sancionador, han estat clau per fonamentar la proposta sancionadora i permetre una valoració objectiva de la conducta en el marc del procediment.

Així, cal entendre que la valoració de la conducta es fa de manera objectiva, tenint en compte tots els elements de prova disponibles i amb l'objectiu de garantir tant els drets individuals com la convivència i el bon ús dels equipaments públics.

Cal subratllar, però, que la Sindicatura no disposa d'elements suficients per poder valorar directament l'existència o la veracitat de la conducta infractora atribuïda a la persona interessada. En conseqüència, la seva actuació se centrarà exclusivament a analitzar el procediment sancionador i valorar si aquest s'ha tramitat conforme a la normativa vigent i respectant les garanties de defensa i els drets de la persona afectada.

La Sindicatura és conscient del malestar que pot generar a la persona interessada veure's apartada d'un servei que ha utilitzat habitualment durant anys, especialment quan hi ha percepció de greuge o de tracte injust. Aquest sentiment és comprensible, atès que afecta la seva experiència com a usuari i la seva rutina habitual al CEM.

2. El grau de compliment de la normativa en matèria sancionadora en la tramitació de l'expedient

Atesa la naturalesa dels fets imputats, qualificats com a infracció molt greu, el procediment sancionador havia de respectar les garanties previstes en la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP), especialment les relatives al dret de defensa, al principi de contradicció i a la separació de les fases del procediment sancionador, d'acord amb els articles 53, 63, 64 i 89 de la llei esmentada.

De l'anàlisi de la documentació aportada pel consistori se'n desprèn que el procediment sancionador **s'ha ajustat, amb caràcter general, a les fases i els requisits exigits per la normativa aplicable**, sense que s'apreciïn defectes substancials que en comprometin la validesa, sens perjudici de la incidència formal detectada en el tràmit de notificació, que s'exposa més endavant.

A continuació detallarem les actuacions dutes a terme en les fases del procediment que s'ha seguit.

Fase d'iniciació del procediment:

Abans de la incoació formal de l'expedient sancionador, el centre va dur a terme **actuacions prèvies** mitjançant l'elaboració d'un expedient d'incidència i una proposta d'expulsió (1 d'agost de 2025), amb incorporació de declaracions testimonials i del comunicat d'incidència de la monitora. Aquestes actuacions s'emmarquen en el que preveu l'article 55.2 de l'LPACAP, que permet la pràctica de diligències prèvies amb la finalitat de determinar els fets i les possibles responsabilitats.

Posteriorment, el 8 d'agost de 2025, el director de la instal·lació va acordar l'adopció d'unes **mesures cautelars** consistents en la suspensió temporal de la condició d'usuari, mesures que s'ajusten al que diu l'article 56 de l'LPACAP pel fet que són proporcionades a la gravetat dels fets imputats i adequades per garantir el funcionament correcte del servei mentre es tramita el procediment.

L'acord formal d'inici de l'expedient sancionador es va adoptar el 21 d'agost de 2025, amb una identificació expressa del presumpte responsable, la descripció dels fets, la infracció presumptament comesa, la normativa aplicable, l'òrgan instructor i el manteniment de la mesura cautelar, en compliment del que disposa l'article 64 de l'LPACAP. Aquest acord va ser degudament notificat a l'interessat el 25 d'agost de 2025.

Fase d'instrucció:

Durant la fase d'instrucció, l'òrgan instructor va formular una **proposta de resolució** mitjançant l'acta de la Comissió de Gestió extraordinària de 18 de setembre de 2025, en la qual constaven els fets imputats, la seva qualificació jurídica i la sanció proposada, d'acord amb el que estableix l'article 89.2 de l'LPACAP.

Aquesta proposta va ser objecte de notificació el 22 de setembre de 2025, amb indicació expressa del termini per presentar al·legacions i proposar proves, en exercici del **tràmit d'audiència** previst en l'article 82 de l'LPACAP.

No obstant això, pel que fa a la **pràctica de la notificació**, s'ha constatat que el servei de correus va fer un primer intent de notificació, però no consta que es fes el segon intent preceptiu, tal com exigeix l'article 42.2 de l'LPACAP quan la notificació no es pot practicar en el primer intent. Aquesta mancança constitueix una deficiència formal en el procediment de notificació, susceptible d'afectar l'efectivitat del dret de defensa. Per aquest motiu i en aplicació dels principis de conservació dels actes i d'eficàcia procedimental, **s'ha acordat retrotraure les actuacions** fins al moment anterior a la notificació defectuosa i **deixar sense efecte la resolució dictada**, exclusivament per motius formals.

En conseqüència, s'haurà de practicar **una nova notificació de la proposta de resolució** i concedir a l'interessat un nou termini de quinze dies hàbils per formular al·legacions i proposar els mitjans de prova que consideri oportuns.

Fase de resolució:

Un cop acabi novament la fase d'instrucció i es dicti la resolució sancionadora, aquesta haurà de complir els requisits de motivació i contingut previstos en l'article 88 de l'LPACAP i ser notificada degudament a l'interessat, amb indicació expressa dels recursos administratius que hi pugui interposar, d'acord amb l'article 40.2 i 88.3 de l'LPACAP.

Arran d'aquesta situació, i tot i que l'interessat ha manifestat haver presentat al·legacions, cosa que l'Ajuntament nega i tampoc no consten incorporades a l'expedient, ara tindrà l'oportunitat de fer-ho en el nou termini de quinze dies hàbils que se li concedirà amb la nova notificació de la proposta de resolució. Així mateix, un cop dictada la resolució sancionadora i quan sigui degudament notificada, **l'interessat podrà interposar el recurs administratiu corresponent** si no hi està d'acord, i

d'aquesta manera es garantirà el ple exercici del seu dret de defensa i de recurs, tal com preveu l'LPACAP.

En conclusió, el procediment sancionador analitzat respecta, amb caràcter general, les garanties i fases previstes en la Llei 39/2015, sense que s'apreciïn irregularitats substancials en la tramitació. L'única incidència detectada afecta el tràmit de notificació de la proposta de resolució, una incidència que ha estat degudament esmenada mitjançant la retroacció del procediment, amb la finalitat de garantir el dret de defensa de la persona interessada.

3. La llibertat d'expressió i la protecció de l'honor en entorns digitals

En primer lloc, cal destacar que la llibertat d'expressió és un dret fonamental reconegut pels articles 20.1 de la Constitució espanyola (CE) i 10 del Conveni europeu de drets humans (CEDH). Aquest dret protegeix l'expressió d'opinions, incloses les que són crítiques envers serveis públics com el CEM, així com manifestacions sobre la gestió i els serveis que ofereixen. La ciutadana, per tant, té dret a expressar la seva opinió, fins i tot en ressenyes negatives sobre l'equipament, sempre que aquestes no continguin afirmacions falses amb la intenció de difamar o vulnerar els drets d'altres persones.

Així, aquest dret fonamental **troba un límit en la protecció de l'honor, la reputació i la imatge** de tercers, tal com reconeix l'article 18 de la CE i la Llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge. Es pot requerir que es retirin les expressions difamatòries, injurioses o vexadores que vagin més enllà de la crítica legítima i causin un perjudici a la reputació del CEM o del seu personal, amb l'objectiu de preservar aquests drets. La jurisprudència constitucional subratlla la necessitat de **ponderar casuísticament els interessos en conflicte**, reconeixent la prevalença de la llibertat d'expressió quan la crítica té rellevància pública, però limitant-la quan es tracta de manifestacions injurioses o gratuïtes (STC 35/2020, de 25 de febrer).

L'ús de les xarxes socials com a canal de comunicació no modifica substancialment aquests principis. Com assenyalen la doctrina i la jurisprudència del Tribunal Constitucional (TC), les plataformes digitals constitueixen un mitjà de gran difusió on les expressions poden tenir un impacte més ampli i durable. Per això, la publicació de continguts falsos o greument ofensius en aquest entorn pot incrementar el dany al dret a l'honor i justificar mesures proporcionades per part de l'Administració, com és el requeriment de cessament, eliminació de continguts i rectificació. Això no suposa una

censura de la crítica legítima sinó una mesura dirigida a evitar un dany imminent i il·lícit, d'acord amb els principis de proporcionalitat i tutela dels drets de tercers.

En conseqüència, la comunicació enviada a la ciutadana té com a finalitat **garantir l'equilibri entre la llibertat d'expressió i la protecció de la reputació del CEM i del seu personal**, i assegurar que les opinions es mantinguin dins dels límits legals. L'actuació no impedeix que pugui expressar crítiques legítimes sobre el servei, sinó que s'adreça als continguts que es consideren falsos o inexactes i que poden causar perjudici. Aquesta mesura està avalada per la normativa vigent i per la jurisprudència i busca compatibilitzar el dret de la persona usuària a expressar la seva opinió i els drets constitucionals protegits del centre i de les persones treballadores.

Cal destacar que, en cas que les parts no arribin a un acord sobre la legitimitat o l'abast de les expressions publicades, la valoració de l'equilibri entre la llibertat d'expressió i el dret a l'honor correspondria als òrgans jurisdiccionals competents. Això implica que qualsevol conflicte derivat de la publicació de continguts que es considerin il·lícits o perjudicials per a tercers es podrà sotmetre a la valoració judicial, amb garanties del procediment i d'acord amb la jurisprudència del TC, que estableix els criteris per ponderar els drets fonamentals en conflicte.

DECISIÓ

D'acord amb la Carta municipal de Barcelona, aquesta institució té com a missió defensar els drets i les llibertats de la ciutadania i, amb aquesta finalitat, pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal.

Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **l'actuació de l'Institut Barcelona Esports ha estat ajustada a dret i ha aplicat de manera correcta els principis de legalitat, seguretat jurídica i proporcionalitat que han de presidir l'exercici de la potestat sancionadora.**

Aquesta resolució es comunicarà a la persona que va formular la queixa i a l'òrgan municipal competent. Per mitjà de l'informe anual d'aquesta Sindicatura, també se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal.